

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: Кж-122/05
Бања Лука, 4.10.2005. године**

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Икановић Вељка, као предсједника вијећа, те Бужанин Обрена и Микеш Горане, као чланова вијећа, уз учешће записничара Рибих Софије, у кривичном предмету против оптужених: Р.В., због кривичног дјела тешка крађа из члана 232. став 1. тачка 2. у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске у стицају са кривичним дјелом прикривање у продуженом трајању из члана 246. став 1. истог Закона, Д.М. због кривичног дјела тешка крађа из члана 232. став 1. тачка 2. у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске и М.З. због кривичног дјела прикривање у продуженом трајању из члана 246. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске одлучујући о жалбама оптуженог М.З. и браниоца оптуженог Р.В., адвоката С.М.Ш. из Б.Л. изјављених против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број К-20/05 од 27.5.2005. године, након одржане јавне сједнице вијећа у присуству мр Н.В., Републичког тужиоца, а одсутности уредно обавјештених оптуженог М.З. и браниоца оптуженог Р.В., дана 4.10.2005. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбијају се, као неосноване, жалбе оптуженог М.З. и браниоца оптуженог Р.В., те се потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број К-20/05 од 27.5.2005. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број К-20/05 од 27.5.2005. године, донесеном на основу споразума о признању кривње закљученог између оптужених и Окружног тужилаштва Бања Лука, оглашени су кривим Р.В. због кривичног дјела тешка крађа из члана 232. став 1. тачка 2. у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске у стицају са кривичним дјелом прикривање у продуженом трајању из члана 246. став 1. истог Закона, Д.М. због кривичног дјела тешка крађа из члана 232. став 1. тачка 2. у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске и М.З. због кривичног дјела прикривање у продуженом трајању из члана 246. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске. За наведена кривична дјела оптужени Р.В. је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од двије године у коју му је урачунато вријеме проведено у притвору од 27.1. до 27.5.2005. године, оптужени М.З. на новчану казну у износу од 3.000,00 КМ коју је обавезан платити у року од 6 мјесеци по правоснажности пресуде, а оптуженом Д.М. је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од двије

године и одређено да се иста неће извршити ако оптужени у року од четири године по правоснажности пресуде не почини ново кривично дјело. Оптужени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка у паушалном износу од по 50,00 КМ, а оптужени Р.В. и трошкове одбране по службеној дужности у виду накнаде нужних издатака и награде браниоцу, који су посебним рјешењем утврђени на износ од 3.280,00 КМ. Оптуженом М.З. је одузета имовинска корист прибављена кривичним дјелом у износу од 55,00 КМ који износ је обавезан платити у корист буџета Републике Српске.

Против те пресуде жалбе су благовремено изјавили оптужени М.З. због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примјене материјалног прописа, одлуке о кривичној санкцији и одлуке о трошковима поступка, и бранилац оптуженог Р.В., адвокат С.М.Ш. из Б.Л. због одлуке о трошковима кривичног поступка. Жалбом оптуженог М.З. се предлаже да се побијана пресуда преиначи тако што ће се овом оптуженом изрећи судска опомена и ослободити трошкова кривичног поступка. Жалбом браниоца оптуженог Р.В. се предлаже да се побијана пресуда преиначи у одлуци о трошковима кривичног поступка тако што ће се овај оптужени ослободити трошкова кривичног поступка.

Жалба браниоца оптуженог Р.В. је означена као жалба на рјешење К-20/05 од 27.5.2005. године којим је одлучено о висини трошкова које је обавезан платити овај оптужени, међутим из образложења жалбе произлази да се жалбом побија одлука првостепеног суда којом је утврђена обавеза плаћања трошкова кривичног поступка, па како је та обавеза утврђена пресудом број К-20/05 од 27.5.2005. године (дакле иста ознака број и датум као и рјешење), то је изјављена жалба прхваћена као жалба на пресуду.

Жалбу оптуженог М.З. у дијелу у коме се оспорава одлука о кривично-правној санкцији Окружни суд у Бањој Луци је одбацио као недозвољену правоснажним рјешењем број К-20/05 од 24.6.2005. године.

Испитујући првостепену пресуду на основу одредбе члана 312. ЗКП-а, у оном дијелу у којем се жалбом побија, овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Битна повреда одредаба кривичног поступка на коју указује жалба оптуженог М.З., по оцјени овог суда, није почињена у поступку доношења побијане пресуде.

Наиме из образложења ове жалбе произлази да битну повреду одредаба кривичног поступка жалба види у томе што овај оптужени није имао браниоца у току поступка. Околност да оптужени није имао браниоца сама за себе не представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка г) ЗКП-а у облику повреде права на одбрану, код ситуације да оптужени није изабрао браниоца, а нису испуњени законом прописани услови из члана 53. ЗКП-а за обавезну одбрану који су одређени с обзиром на тежину дјела (посматрано кроз запријећену казну за одређено кривично дјело), статус притвореника, те сложеност предмета и ментално здравље лица против кога се

води кривични поступак, када би у интересу правде био постављен бранилац том лицу по службеној дужности од стране суда.

Надаље, побијана пресуда је донесена на основу споразума о признању кривње закљученој између овог оптуженог и Окружног тужиоца Бања Лука, а прихваћеног од стране првостепеног суда. На рочишту о разматрању споразума о признању кривње од стране суда, које је претходило одлуци о прихватању споразума, суд је утврдио да је оптужени споразум закључио добровољно, свјесно и са разумјевањем да се тиме одриче права на суђење и права на одлуку о кривично-правној санкцији, као и након упознавања о могућим посљедицама споразума укључујући и посљедице везане за имовинско-правни захтјев и трошкове кривичног поступка. Надаље, суд је на том рочишту утврдио постојање довољног квантума и квалитета доказа који потврђују кривњу оптуженог.

С обзиром на изнијето утврђење првостепеног суда, нема основа за жалбене приговоре о погрешно утврђеном чињеничном стању и слиједом тога о повреди кривичног закона због погрешне правне оцјене дјела, на којима ова жалба гради став да у радњама овог оптуженог нису садржана битна обиљежја кривичног дјела. Ово из разлога што признање кривње од стране оптуженог у суштини представља признање свих чињеница из којих произлази да је оптужени извршилац кривичног дјела и чињеница на којима се заснива његова кривична одговорност, а одрицањем права на суђење оптужени се фактички одрекао права приговорати чињеничној основи оптужнице у контрадикторној расправи на главном претресу.

Немају основа ни жалбе браниоца оптуженог Р.В. и оптуженог М.З. којим се побија одлука о трошковима кривичног поступка. Наиме, обе ове жалбе указују на недостатак материјалних могућности оптужених за плаћање трошкова кривичног поступка, апострофирајући да би тиме била доведена у питање егзистенција оптужених.

Одредба члана 99. став 4. ЗКП-а предвиђа могућност да се оптужени који је оглашен кривим ослободи дужности плаћања трошкова кривичног поступка у цјелини предвиђених одредбом члана 96. став 2. тачка а) до ж) истог Закона, у које трошкове улази и награда и нужни издаци браниоца, ако би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање оптуженог или лица које је дужан да издржава.

У току првостепеног поступка оптужени Р.В. није указао да би плаћањем трошкова кривичног поступка у висини награде и нужних издатака браниоца по службеној дужности било доведено у питање његово издржавање и издржавање лица које је обавезан издржавати по закону, нити је своје жалбене тврдње о немогућности плаћања ових трошкова без штетних посљедица за своју егзистенцију, поткријепио одговарајућим доказима. Надаље имајући у виду старосну доб оптуженог М.З., његову радну способност и занимање (завршен браварски занат) овај суд налази да је неоснован његов приговор којим оспорава могућност плаћања трошкова кривичног поступка у паушалном износу од 50,00 КМ на које је обавезан побијаном пресудом.

Ради изнијетог жалбе оптуженог М.З. и браниоца оптуженог Р.В. су одбијене као неосноване а на основу члана 319. ЗКП-а и првостепена пресуда потврђена.

**Записничар
Рибих Софија**

**Предсједник вијећа
Икановић Вељко**

**За тачност отправка овјерава
уписничар Јадранка Стоканић,
по овлаштењу Предсједника суда**